

Sygnatura akt I C 1538/10

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Hreczańska-Cholewa

Protokolant: Błażej Łój

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2014 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa **Z. T.**

przeciwko **B. J.**

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

I. uchyla wyrok zaoczny z dnia 05.03.2013 r. i oddala powództwo;

II. nie obciąża powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu.

I C 1538/10

UZASADNIENIE

Powód Z. T. wniósł o uznanie za bezskuteczną względem niego czynności prawnej – umowy sprzedaży nieruchomości zawartej w dniu 30.12.2005 r. pomiędzy (...) sp. z o.o. w O., obręb S., oznaczonej jako działka (...) o powierzchni 0,1625 ha, dla której Sąd Rejonowy w Oławie Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr KW (...).

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że skierował do egzekucji tytułu wykonawczy w postaci nakazu Platy z dnia 29.11.2005 r., wydanego przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia- Fabrycznej Wydział XV Gospodarczy, w sprawie o sygn. XV G Nc 4585/05, na podstawie którego zasądzono na jego rzecz od (...) sp. z o.o. we W. kwotę 81 289,60 zł. Postępowanie okazało się skuteczne jedynie w części. W pozostałej zostało umorzony jako bezskuteczne. W toku postępowania egzekucyjnego sprzedane zostały przez komornika dwa samochody. Sumę uzyskaną ze sprzedaży w wysokości 64 253,17 zł komornik wypłacił powodowi. Ponieważ sprzedane pojazdy stanowiły własność (...) Bank (...) S.A. ostatecznie powód wyrokiem Sądu Rejonowego w Oławie został zobowiązany do zwrotu wypłaconej mu kwoty na rzecz banku. W późniejszym okresie czasu powód powziął wiadomość, że w dniu 30.12.2005 r. członek zarządu spółki dłużnika – J. W. - doprowadził do zawarcia umowy sprzedaży nieruchomości opisanej w pozwie na rzecz swojej siostry B. J.. Była ona świadoma istniejącego wobec powoda zadłużenia. Domniemywać także należy, że pozwana, jako osoba bliska członkowi zarządu spółki dłużnika, wiedziała o zobowiązaniach spółki i o działaniu brata ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. Sprzedaż nieruchomości odbyła się bezgotówkowo i za zaniżoną cenę transakcji podaną w umowie jedynie dla celów podatkowych. Zdaniem powoda czynność dłużnika polegająca na przeniesieniu na pozwaną prawa własności została dokonana z pokrzywdzeniem powoda albowiem powód mógł się zaspokoić z nieruchomości a nadto na skutek dokonanej czynności dłużnik stał się niewypłacalny, a na pewno niewypłacalny w większym stopniu niż był przed jej dokonaniem.

Wyrokiem zaocznym z dnia 05.03.2013 r. uwzględniono żądanie pozwu.

W sprzeciwie od wyroku zaocznego pozwana B. J. przyznała fakt zawarcia w dniu 30.12.2005 r. umowy sprzedaży nieruchomości – działki nr (...) o powierzchni 0,1625 ha, dla której Sąd Rejonowy w Oławie Wydział Ksiąg Wieczystych

proceedzi księgę wieczystą nr KW (...) za ustaloną przez strony cenę w kwocie 61 000 zł. Wskazała, że zakup nieruchomości zaproponował jej brat twierdząc, że jeżeli nie znajdzie kupca, to zakupione przez firmę nieruchomości zostaną przejęte przez Gminę O.. W dalszej części sprzeciwu pozwana wskazała, że nieruchomość ta została nabyta przez spółkę (...) sp. z o.o. w O. od Gminy O.. Na działce tej została wpisana hipoteka w wysokości 69 973 zł na zabezpieczenie pozostałej do zapłaty ceny wraz z odsetkami. Pozwana podniosła, że zapłacona za nią cena stanowiła ekwiwalentne świadczenie, biorąc pod uwagę fakt, że cena tej nieruchomości w poprzednim roku wynosiła 31 230 zł. Okoliczność, że uzyskany przez dłużnika ekwiwalent okazał się nieuchwytny dla wierzyciela pozostaje bez znaczenia dla oceny dopuszczalności skargi pauliańskiej. Pozwana podniosła w końcu, że powód nie zaspokoiłby swojej wiarygodności z przedmiotowej nieruchomości albowiem była ona obciążona hipoteką na rzecz Gminy W. w kwocie 69 973 zł.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Nakazem zapłaty z dnia 29.11.2005 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia- Fabrycznej XV Wydział Gospodarczy w sprawie o sygn. XV GNc 4585/05 nakazał (...) sp. z o.o. we W. zapłacić na rzecz Z. T. kwotę 81 289,60 zł wraz odsetkami oraz kosztami procesu. Po zaopatrzeniu tytułu w klauzulę wykonalności w dniu 06.02.2006 r. skierowano go do egzekucji. W toku postępowania wyegzekwowano od dłużnika i przekazano wierzycielowi kwotę 65 191,76 zł w następstwie licytacyjnej sprzedaży dwóch samochodów - V. (...) oraz V. (...). Postanowieniem z dnia 29.10.2007 r. postępowanie egzekucyjne umorzono wobec dalszej bezskuteczności egzekucji. Wyrokiem zaocznym z dnia 08.08.2007 r. Sąd Rejonowy w Oławie Wydział I Cywilny zasądził od powoda Z. T. na rzecz (...) Bank (...) S.A. w W., który był właścicielem sprzedanych pojazdów kwotę 60 000 zł wraz ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu. Ponieważ na podstawie pierwotnego tytułu wykonawczego Z. T. nie mógł ponownie egzekwować już raz wyegzekwowanej kwoty, utraconej następnie w wyniku wspomnianego wyroku, skierował do sądu pozew z dnia 07.12.2010 r. przeciwko spółce (...) sp. z o.o. we W. o zasądzenie kwoty, jakie zapłacił na rzecz banku. Wyrokiem zaocznym z dnia 07.10.2011 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia- Krzyków Wydział I Cywilny w sprawie o sygn. I C 587/11 uwzględnił żądanie pozwu.

(dowód: - nakaz zapłaty z dnia 29.11.2005 r. – k. 8;

- obwieszczenie o licytacji, postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego – k. 11 – 13;

- wyrok zaoczny z dnia 08.08.2007 r. – k. 14;

- pozew o Płatę – k. 20 – 23

- wyrok z dnia 07.10.2011r. – k. 81)

W dniu 06.01.2004 r. Gmina W. i (...) sp. z o.o. w O. zawarły umowę sprzedaży nieruchomości składającej się z niezabudowanych działek o nr (...) o powierzchni 1 625 m⁽⁽²⁾⁾, nr (...) o powierzchni 1 990 m⁽⁽²⁾⁾, nr (...) o powierzchni 1 993 m⁽⁽²⁾⁾, położonej we wsi S., w gminie O., dla których Sąd Rejonowy w Oławie prowadzi księgę wieczystą nr (...) w trybie bezprzetargowym. Strony ustaliły za działkę nr (...) cenę 31 230 zł, działkę nr (...) cenę 38 180 zł i za działkę (...) cenę 38 240 zł. Przed podpisaniem aktu spółka (...) zapłaciła na rzecz Gminy O. kwotę 37 677 zł. Pozostała do zapłaty część rozłożono na dwie raty – pierwszą w wysokości 37 677 zł do dnia 31.08.2004 r., drugą wysokości 32 296 zł do dnia 31.08.2005 r. W zakresie obowiązku zapłaty ceny spółka poddała się egzekucji w trybie art. 777 par. 1 pkt 4 k.p.c. W par. 4 ust. 3 strony postanowiły, że od niezapłaconej ceny sprzedaży Gminie O. należy się oprocentowanie w wysokości 0,6 stopy redyskonta weksli obowiązującej w dniu 31.12 roku poprzedzającego wpłatę rat ale nie mniej niż 5 % w stosunku rocznym. Oprocentowanie miało być płatne wraz z ratami. W par. 6 umowy spółka (...) ustanowiła na prawie własności nabytych działek hipotekę łączną w kwocie 69 973 zł na zabezpieczenie zapłaty pozostałej ceny sprzedaży wraz z umówionymi odsetkami.

(dowód: umowa z dnia 06.01.2004 r. – k. 166 – 167)

Spółka (...) nie wywiązała się z terminowej płatności pozostałych do zapłaty z tytułu ceny za zakupioną nieruchomość rat. Ostatnia rata ceny za zakupioną nieruchomość została dokonana na rzecz Gminy O. w dniu 30.12.2005 r.

(dowód: zaświadczenie Wójta Gminy O. – k. 322

zeznania świadka – J. K. – k. 330)

W grudniu 2005 r., w okresie Świąt Bożego Narodzenia J. W., prezes spółki (...), poprosił swoją siostrę B. J. o pożyczkę, uzasadniając sytuację koniecznością uiszczenia ostatniej raty z tytułu zakupionych nieruchomości. Według jego relacji w przypadku nie wpłacenia ostatniej raty do końca 2005 r. straciłby zakupione nieruchomości. Pozwana nie wyraziła zgody na udzielenie bratu pożyczki ale zaoferowała zakup nieruchomości. W dniu 30.12.2005 r. pozwana zawarła ze spółką (...) warunkową umowę sprzedaży nieruchomości - działki nr (...), o powierzchni 0,1625 ha, (...), położonej we Wsi S., gmina O., objętej księgą wieczystą nr KW (...) za ustaloną wcześniej przez strony kwotą 61 000 zł pod warunkiem, że Wójt Gminy O. nie skorzysta z przysługującego mu prawa pierwokupu. Pozwana zapłaciła na rzecz spółki (...) umówioną cenę gotówką przy zawarciu warunkowej umowy sprzedaży. Z uzyskanej ceny J. W. wpłacił w dniu 30.12.2005 r. na rachunek Gminy O. ostatnią ratę zaległej ceny za nabyte nieruchomości. Po dokonaniu tej wpłaty i wydaniu przez Wójta Gminy O. zarządzenia nr (...) z dnia 30.12.2005 r. o rezygnacji z prawa pierwokupu nieruchomości objętej aktem, w dniu 30.12.2005 r. pozwana nabyła od J. W. opisaną wyżej nieruchomość.

Powódka w dniu 04.11.2005 r. wypłaciła z rachunku bankowego prowadzonego przez Bank (...) S.A. kwotę 51 172,01 zł. W tym okresie czasu powódka pracowała w kilku szkołach. Świadczyła pracę zarówno na podstawie umów o pracę, jak też zlecenia i o dzieło. Oprócz środków finansowych zgromadzonych na rachunku bankowym pozwana dysponowała także środkami finansowymi, które zleceniodawcy wypłacali bezpośrednio do jej rąk. Brat pozwanej wiedział o posiadanych przez nią środkach pieniężnych i z tego powodu zwrócił się do niej o udzielenie pożyczki.

(dowód - umowy – k. 285 i n., k. 273 i n.;

- zeznania świadka J. W. – k. 330/332;

- przesłuchanie pozwanej – k. 331/332;

- wydruk z rachunku bankowego – k. 329)

Zakup nieruchomości pozwana traktowała jako inwestycję i zabezpieczenie majątkowe. Nie rozpoczęła realizacji budowy domu jednorodzinnego ze względów zdrowotnych. W dniu 13.05.2010 r. powódka przeszła zabieg usunięcia nerki z powodu schyłkowej niewydolności nerek. Schorzenie było powodem przewlekłej dializy w okresie od 27.01.2010 r. do 30.12.2011 r. W dniu 30.12.2011 r. pozwana przeszła zabieg przeszczepu nerki. Po zabiegu wystąpiły u niej inne poważne dolegliwości w tym powikłania wczesnego okresu potransplantacyjnego. W dniu 31 grudnia 2011 pozwana była operowana w związku z dootrzewnowym krwawieniem w następstwie pęknięcia torbieli jajnika. Do chwili obecnej pozwana ma kłopoty ze zdrowiem. Kilukrotnie była hospitalizowana.

(dowód: przesłuchanie pozwanej – k. 331/332;

karty leczenia szpitalnego – k. 96 – 98, 116 – 128, 147 – 149)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód wniósł o uznanie za bezskuteczną wobec niego umowy sprzedaży nieruchomości położonej w S., oznaczonej jako działka (...) o powierzchni 0,1625 ha, dla której Sąd Rejonowy w Oławie Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr KW (...) zawartej w dniu 30.12.2005 r. pomiędzy (...) sp. z o.o. w O., zarzucając że w wyniku tej

transakcji dłużnik (...) sp. z o.o. we W. wyzbył się części swojego majątku, w wyniku czego prowadzona przeciwko niemu egzekucja okazała się bezskuteczna.

Roszczenie powoda mające postać *actio pauliana* (skargi paulińskiej), znajduje swoje uregulowanie w art. 527 i n. k.c. Istotą tej instytucji jest ochrona wierzyciela przed działaniem dłużnika na szkodę wierzyciela, które przybierać może postać czynności prawnej, w wyniku której dłużnik staje się niewypłacalny (lub też niewypłacalny w wyższym stopniu niż przed dokonaniem tej czynności). Wierzycielowi przysługuje w takim przypadku roszczenie o uznanie kwestionowanej czynności za bezskuteczną względem niego, w wyniku czego może on poszukiwać zaspokojenia na tym, co wyszło na skutek owej czynności z majątku dłużnika. Umożliwia to realizację wierzytelności pomimo nielojalnego zachowania dłużnika – a więc realizację z majątku osoby trzeciej, która odniosła korzyść w wyniku czynności prawnej uznanej za bezskuteczną. Dla uwzględnienia powództwa opartego o art. 527 k.c. konieczne jest spełnienie kilku kumulatywnych przesłanek wynikających z tego przepisu, a to:

- istnieć musi wierzytelność, która jest przedmiotem ochrony;
- dłużnik dokonać musi z osobą trzecią czynności prawnej, w wyniku której osoba trzecia odnosi korzyść;
- czynność ta jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli (w jej skutek dłużnik stał się niewypłacalny lub stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż przed jej dokonaniem);
- dłużnik dokonując czynności działa ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli;
- osoba trzecia wiedziała lub mogła dowiedzieć się o świadomości pokrzywdzenia wierzycieli.

Bezsporny w niniejszej sprawie był fakt, iż pozwana w dniu 30.12.2005 r. nabyła w drodze odpłatnej czynności prawnej z (...) sp. z o.o. we W. własność nieruchomości położonej w S., oznaczonej jako działka (...) o powierzchni 0,1625 ha, dla której Sąd Rejonowy w Oławie Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr KW (...). Pozwana uzyskała tym samym korzyść majątkową w rozumieniu art. 527 k.c. Ustalenia tego nie zmienia fakt, że pozwana uiściła za nieruchomość umówioną przez strony cenę w wysokości 61 000 zł. Korzyść majątkowa w rozumieniu wspomnianego przepisu to nabycie prawa majątkowego lub zwolnienie z zobowiązania. Nabycie to może nastąpić na podstawie różnych czynności prawnych - w rozpoznawanej sprawie – na podstawie umowy kupna – sprzedaży nieruchomości.

Kolejną przesłanką skutecznego sięgnięcia do konstrukcji skargi paulińskiej jest to, by zaskarżona czynność spowodowała pokrzywdzenie wierzycieli. Zgodnie z art. 527 par. 2 k.p.c. czynność prawna jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli wskutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności. Niewypłacalność dłużnika może być skutkiem zarówno dokonania przez dłużnika czynności nieodpłatnej jak i odpłatnej, przy czym czynność odpłatna może powodować niewypłacalność dłużnika wówczas, gdy świadczenie należne dłużnikowi ma mniejszą wartość niż to, do którego jest on zobowiązany a także wówczas gdy otrzymany przez dłużnika ekwiwalent w postaci usług, przedmiotów niepodlegających egzekucji jest nieosiągalny dla wierzyciela lub gdy dłużnik ukrył pieniądze. Jeżeli natomiast dłużnik za swoje świadczenie otrzymał właściwy, podlegający egzekucji ekwiwalent, którego następnie się wyzbył, nie można zaskarżyć czynności odpłatnej, lecz przedmiotem zaskarżenia (przy spełnieniu przesłanek) może być ta czynność, w wyniku której ekwiwalent wyszedł z majątku dłużnika (por. Kodeks cywilny, Komentarz, Wydawnictwo C.H. BECK Warszawa 2008, s. 943 i n.). W rozpoznawanej sprawie pozwana nabyła od dłużnika powoda nieruchomość za cenę w wysokości 61 000 zł. W kontekście okoliczności, iż przedmiotowa nieruchomość została nabyta przez spółkę (...) w 2004 r. za cenę 32 000 zł i przy barku jakiegokolwiek inicjatywy dowodowej powoda zmierzającej do wykazania nieekwiwalentności świadczeń, Sąd przyjął, że dłużnik za swoje świadczenie przyjął świadczenie ekwiwalentne. W rozpoznawanej sprawie mamy nadto do czynienia z sytuacją, w której dłużnik bezpośrednio po otrzymaniu kwoty pieniężnej z tytułu zapłaty przez pozwaną ceny, dokonał spłaty zobowiązania wobec jednego z wierzycieli – Gminy O.. Należy przyjąć, że skarga z art. 527 par. 1 k.c. nie może mieć zastosowania do czynności prawnej, jeżeli w jej następstwie dłużnik pozyskał środki finansowe, które następnie przeznaczył na spełnienie świadczenia wobec wierzyciela, nawet gdyby ta czynność prowadziła do pokrzywdzenia pozostałych wierzycieli. Dłużnik ma

bowiem obowiązek spełnić świadczenie. Co do zasady ma on prawo wyboru wierzyciela, którego chce spłacić i nie można mu czynić zarzutu z wypełnienia tego obowiązku. Dotyczy to jednak tylko takiej spłaty długu, która ściśle odpowiada zobowiązaniu zarówno pod względem rodzaju świadczenia, sposobu świadczenia oraz terminu spłaty. W rozpoznawanej sprawie świadczenie dłużnika na rzecz Gminy O. było zgodne z umową, wymagalne a nadto nie naruszało kolejności zaspokajania wierzycieli albowiem Gmina O. w następstwie zabezpieczenia swej wierzytelności była także wierzycielem hipotecznym, który korzysta, zgodnie z art. 1025 par. 1 k.p.c., z pierwszeństwa przed wierzytelnością należną powodowi (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 13.02.2014 r., I A Ca 1078/13, Lex 1437960 oraz wyrok Sądu najwyższego z dnia 23.11.2005 r., II CK 225/05, Lex 369449).

Mając powyższe na uwadze Sąd przyjął, że zaskarżona czynność nie została zdziałana z pokrzywdzeniem wierzycieli w rozumieniu art. 527 par. 2 k.c. i skarga powoda nie mogła zostać uwzględniona.

Niezależnie od powyższego, w ocenie Sadu, materiał dowody zebrany w toku sprawy pozwala przyjąć, że pozwana obaliła domniemania ustanowione w art. 527 par. 3 k.c. Zgodnie z jego treścią jeżeli wskutek czynności prawnej dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. W ocenie Sądu, wspomniane domniemanie dotyczy wiedzy osoby trzeciej o działaniu dłużnik z zamiarem pokrzywdzenia wierzycieli. Nie kreuje natomiast domniemanie działania dłużnika z pokrzywdzeniem wierzycieli. Toteż przyjęcie, że działanie to nie prowadziło do pokrzywdzenia wierzycieli samo przez się obala domniemanie wynikające z art. 527 par. 3 k.c. Nadto, Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanej, co do braku jej wiedzy w zakresie wierzytelności należnej powodowi, gdyż twierdzenia pozwanej znajdują odzwierciedlenie w zebranych w sprawie materiale dowodowym. Brat powódki zwrócił się do niej o udzielenie pożyczki w okresie Świąt Bożego Narodzenia w 2005 r., wskazując, że brak spłaty zadłużenia na rzecz Gminy O. skutkować będzie utratą własności nabytych działek. Było to możliwe w następstwie skierowania przez Gminę O. egzekucji brakującej części ceny w trybie egzekucji z nieruchomości. Pozwana miała więc świadomość, że spółka jest dłużnikiem wobec Gminy O.. Wiedziała także, że kwota, jaką uściła na rzecz spółki po zawarciu warunkowej umowy sprzedaży została przeznaczona przez spółkę właśnie na spłatę tego zobowiązania. Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanej, że nie wiedziała o wierzytelnościach należnych powodowi. Twierdzenia te korespondują z okolicznością, że nakaz zapłaty na rzecz powoda został wydany w dniu 29.11.2005 r. a klauzulą wykonalności został zaopatrzoney w dniu 06.02.2006 r. i dopiero po tej dacie możliwe było złożenie wniosku egzekucyjnego. Pozwana nie uczestniczyła w jakimkolwiek charakterze w prowadzeniu działalności gospodarczej przez brata. Z racji wykonywanego zawodu nie miała też żadnych powiązań ani wiedzy na temat kontrahentów spółki (...) sp. z o.o. Dodatkowo zeznania pozwanej uwiarygodnia okoliczność, którą dowiodła za pomocą wyciągu z historii rachunku bankowego, że posiadała środki na zakup nieruchomości i że zapłaciła całość ceny za nabytą nieruchomość. Powódka w tym okresie była w trudnej sytuacji osobistej związanej z rozwodem. Zainwestowała w sporną nieruchomość swoje oszczędności i w świetle zasad doświadczenia życiowego, jej twierdzenia, że nigdy by nie zainwestowała w nieruchomość „ciężko zarobionych przez siebie pieniędzy” gdyby wiedziała, że ktokolwiek mógłby do tej nieruchomości rościć jakiekolwiek pretensje zasługują na wiarę. Nigdy jakakolwiek kwota nie została jej przez spółkę (...) zwrócona. Pozwana nosiła się z zamiarem budowy domu na zakupionej nieruchomości. Poważne kłopoty zdrowotne uniemożliwiły jej realizację tego planu.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd uznał, że po pierwsze, zaskarżona czynność prawna nie skutkowałą pokrzywdzeniem powoda jako wierzyciela spółki (...) w rozumieniu art. 527 par. 2 k.c. Nadto pozwana skutecznie obaliła domniemanie, że zakupując sporna nieruchomość wiedziała, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

W tych okolicznościach powództwo podlegało oddaleniu.

Pomimo wygrania przez pozwaną procesu, Sąd nie obciążył powoda obowiązkiem zwrotu kosztów na rzecz pozwanej, kierując się dyspozycją art. 102 k.p.c. Zgodnie z jego treścią w przypadkach szczególnie uzasadnionych Sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Przy ocenie przesłanek z art. 102 k.p.c. należy wziąć przede wszystkim pod uwagę fakty związane z samym przebiegiem procesu, subiektywne przekonanie powoda co do zasadności zgłoszonego żądania a ponadto sposób prowadzenie procesu

przez stronę przegrywającą lub oczywiście niewłaściwe postępowanie strony wygrywającej. Powodowi przysługuje wobec dłużnika spółki (...) należność wynikająca z prawomocnych orzeczeń Sądu, której nie udało się wyegzekwować w trybie postępowania egzekucyjnego. Po jego umorzeniu na skutek bezskuteczności powód powziął wiadomość o sprzedaży przez dłużnika nieruchomości, do których mógł skierować egzekucję. Co więcej wobec wynikającego z art. 527 k.c. domniemania, mógł oceniać swoje roszczenie jako zasadne. Powód nie posiadał wiedzy, iż Gmina O. swoją wierzytelność zabezpieczyła hipoteką. O tych okolicznościach powziął wiedzę dopiero w toku procesu. W okolicznościach rozpoznawanej sprawy można więc przyjąć, iż istniały podstawy do przyjęcia subiektywnego przekonania powoda co do zasadności zgłoszonego żądania co znalazło potwierdzenie na początkowym etapie procesu w postaci udzielenia zabezpieczenia roszczenia powoda oraz jego uwzględnione w wyroku zaocznym z dnia 05.03.2013 r. Na wydanie orzeczenia o kosztach nie obciążających powoda obowiązkiem ich zwrotu pozwanej miał również wpływ sposób działania pozwanej w toku procesu. Po raz pierwszy została ona wezwana do złożenia odpowiedzi na pozew zarządzeniem z dnia 19.02.2011 r., doręczonym w dniu 09.03.2011 r. Pozwana nie uczyniła tego ani w zakreślonym terminie ani w późniejszym okresie przy okazji wezwań na cztery kolejne terminy rozpraw. Przed każdym z nich składała jedynie wniosek o jego odroczenie z uwagi na ciężki stan zdrowia po przeszczepie nerki, której to okoliczność nie jest oczywiście kwestionowana. Na pierwszym terminie rozprawy w dniu 18.05.2012 r. pozwana została zobowiązana do podania informacji, czy z uwagi na stan zdrowia może być przesłuchana w miejscu zamieszkania. Z dołączonej karty leczenia szpitalnego wynikało bowiem, że przebywała w nim do dnia 11.05.2012 r. Powódka nie uczyniła zadość zobowiązaniu a następnie przed kolejnym terminem wyznaczonym na dzień 23.10.2012 r. złożyła do akt wniosek o usprawiedliwienie nieobecności z uwagi na kolejny pobyt w szpitalu (wypis z kliniki nefrologicznej w dniu 09.10.2012 r. i skierowanie do dalszego leczenia celem przeprowadzenia kolejnej operacji). Na rozprawie w dniu 23.10.2012 r. wyznaczono w trybie art. 242 k.p.c. ostateczny termin przesłuchania pozwanej nadzień 23.01.2013 r. Przed kolejnym terminem rozprawy pozwana przedstawiła kartę leczenia szpitalnego, z której wynika, że w okresie od 24.01.2013 r. do 31.01.2013 r. przebywała z (...) Szpitalu (...). Na ostatnim terminie rozprawy przed wydaniem wyroku zaocznego Sąd oddalił wniosek pozwanej o zawieszenie postępowania. Dopiero wobec wyroku zaocznego z dnia 05.03.2013 r. pozwana wdała się w spór do istoty sprawy. Sąd nie kwestionuje okoliczności związanych z ciężkim stanem zdrowia powódki i licznymi pobytami w szpitalu. Jednakże wobec nieudzielenia odpowiedzi na wezwanie o możliwość przesłuchania jej miejscu zamieszkania a także nie wykazanie przez pozwana, że stan jej zdrowia uniemożliwiał sporządzenie pisemnej odpowiedzi na pozew w ocenie Sądu winno skutkować nieobciążaniem powoda, przegrywającego sprawę obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz niesumienne postępującej w toku procesu pozwanej.